

יד ושם

המשרד לאזרחים ותיקים

"לְדוֹרוֹת" סיפוריהם של ניצולי השואה החיים בישראל שאלון לרישום קורות ניצולת השואה

אוסף סיפוריהם של ניצולי השואה הוא אחד המרכיבים החשובים ביותר בשימור הזיכרון ובהנחלתו לדורות הבאים. לכן, המידע על קורותיהם של הניצולים חיוני מאוד לחוקרים ולבני הדורות הבאים. בעזרת מידע זה אפשר יהיה להכיר את הסיפורים הפרטיים המרכיבים את התמונה הרחבה של תקופת השואה. לסיפור האישי שלכם יש חשיבות לאומית, מחקרית וחינוכית. אוסף הסיפורים יעלה לאתר אינטרנט מיוחד שכתובתו www.ledorot.gov.il

שם משפחה ושם פרטי כיום

שם פרטי: שלמה	שם משפחה: צוויפלר
---------------	-------------------

פרטים אישיים לפני השואה ובתקופתה

במידה והשאלה אינה נוגעת אלייך, אין צורך לענות עליה

בלועזית Zvaifleer		שם משפחה איתו נולדתי: צוויפלר
שנת לידה: 1931	מין: זכר	שם פרטי איתו נולדתי: שלמה
ארץ לידה: פולין		עיר לידה: בוטשאטש
שם פרטי ושם נעורים של האם: רות פדר		שם פרטי ושם משפחה של האב: אליעזר צוויפלר
ארץ המגורים: פולין		מקום מגורים קבוע לפני המלחמה: בוטשאטש
חבר בארגון או בתנועה: (בית"ר, השומר הצעיר, בני עקיבא)		השכלה/תואר אקדמי לפני המלחמה: (יסודי, תיכון, אוניברסיטה, ישיבה) כיתה ג'
מקצוע לפני המלחמה: (תלמיד, סנדלר, מורה)		מקומות מגורים בתקופת המלחמה: כפרים באזור בוטשאטש (שם העיר או האזור ושם הארץ)
בלועזית		במידה והיית בגטו, ציין את שמו מחנה בוטשאטש
בלועזית		במידה והיית במחנה עבודה או מחנה ריכוז, ציין את שמו
תאריך השחרור: 1943		המקום בו נודע לך כי הנך אדם חופשי: כפר בוצ'חובקה
ציין מקום אליו חזרת לאחר השחרור העיר בוטשאטש		במידה והיית במחנה עקורים ציין את שמו (מחנות פליטים שהוקמו לאחר המלחמה בעיקר באוסטריה, גרמניה ואיטליה)
שנת עליה: 1947		במידה והיית במחנות מעצר בקפריסין, ציין מתי עד מתי 1966-67 סוף
במידה ועלית באנייה, ציין את שמה תיאודור הרצל		

אנא ספרי/י על קורותיך לפני המלחמה

נולדתי בתאריך 8/3/1931 בעיר בוטשאטש שהייתה אז חלק מפולין והיום שייכת לאוקראינה, להורי רות ואליעזר צוויפלר והייתי אח צעיר לחנה ונתן אשר נספו בשואה. זכור לי מלפני המלחמה שאמי הייתה מסורתית ותמיד חגגנו את כל החגים לפי מיטב המסורת, אמא הייתה מדליקה נרות בשבת, ואבא לא היה מסורתי. בעיר בוטשאטש היו בין 12 ל-14 אלף תושבים.

נא ספרי/י על קורותיך בזמן המלחמה

תקופה קצרה לאחר פרוץ המלחמה התחילו האקציות. הרצח הראשון היה כאשר לקחו 500 גברים יהודים בעלי השכלה גבוהה, אספו אותם ליד בית העירייה ומשם לקחו אותם ליער וירו בהם. אבי היה אחד מהם. תאריך הרצח היה 27.08.1941. אחרי הרצח התחבאנו אני, אמי ואחיי, ובזמן שהיינו במחבוא היו בעיר עוד 5 אקציות. אחרי האקציה החמישית כבר לא נשארו יהודים בעיר ואת היהודים הנותרים לקחו במשאיות למחנה ריכוז בעיר קיפצי'ניץ, שם היה מחנה מעבר ומשם לקחו אנשים למחנות השמדה.

אנחנו ועוד יהודים חפרנו מחילה באורך 6 מטר מתחת לגדר וברחנו ליער. אמא אמרה לנו לרוץ הכי מהר שאנחנו יכולים. אני הייתי יותר עצמאי מאחיי ורצתי קדימה. אחי ואחותי נשארו עם אמי מאחור ומאז לא ראיתי אותם. אחרי הבריחה חזרתי לעיר הולדתי בוטשאטש שם פגשתי אישה גויה שהייתה שכנה שלנו. האישה לקחה אותי ורחצה אותי ונתנה לי בגדי יוטה כמו שאיכרים פולנים נהגו ללבוש. היא אמרה לי ללכת לכפר בולצ'חובקי ששם ייקחו אותי לעבודה. בכפר הזה היו יותר פולנים מאוקראינים, הפולנים עזרו לנו יותר. אחרי שעברתי כמה אנשים הגעתי לאדם שהיה בין היתר בעל כוורות של דבורים והוא קיבל אותי לעבודה. היום אני חושב שהוא ידע שאני יהודי והוא רצה לעזור לי. אצלו הייתי עד שנגמרה המלחמה.

אנא ספרי/י על קורותיך מתום המלחמה ועד עלייתך לארץ

אצלנו המלחמה נגמרה פעמיים, פעם ראשונה כאשר הרוסים פלשו לפולין ב-1943 והגרמנים ברחו וזמן קצר לאחר מכן הגרמנים שוב חזרו ורצחו את היהודים שהספיקו לצאת מהמחבוא. בשלב הזה אני עדיין הייתי אצל האיכר, עבדתי כי היו עדיין קרבות. רק אחרי שהיה שקט תקופה, ברחתי מהאיכר בלי לומר שלום כי לא סמכתי על אף אחד. אחרי שחזרתי לעיר הולדתי וגיליתי שלא נשאר אף אחד המשכתי למרכז פולין שם הגעתי לעיר ששמה גליויץ ושם היו קבוצות של יהודים, מין ישיבה ארעית בה למדו תורה. התחלתי להתפלל ולהניח תפילין וזה לא דיבר אלי. אז פגשתי יהודי שבא מגרמני ונדר נדר שאם אשתו וילדיו ינצלו הוא יעזור ליהודים לעלות לישראל. אותו יהודי העביר אותי לעיר בשם לנדסברג, שם היה בית ספר יהודי והתחלתי שם שוב את כיתה ג, הכיתה שהייתי בה בפרוץ המלחמה. הייתי שם פחות משנה. אותו יהודי דאג לי ונתן לי קצת כסף וחייבר אותי לקבוצה של הבריגאדה שהעבירו פליטים בלתי לגאליים לארץ. בשנת 1947 עליתי לארץ על אוניית המעפילים "תאודור הרצל" בדיוק 6 שנים לאחר רצח אבי בפרוץ המלחמה. הייתי בן 16.

נא ספרי/י על חיך בארץ

ירדנו מהאונייה ומיד תפסו אותנו הבריטים מכיוון שהיינו בלתי לגאליים. הוגלינו למחנות מעצר בקפריסין. בקפריסין הייתי בערך 8 חודשים ואז החליט מלך אנגליה לתת 10,000 סרטיפיקטים לילדים מתחת גיל 18, כך הגעתי ארצה. בארץ שלחו אותי ל"קיבוץ יסודות" שהיה בשכונת מגדיאל בהוד השרון. שם היינו קבוצה של עליית הנוער ועבדנו בחקלאות. כאשר התגייסתי לצבא עזבתי את הקיבוץ.

במלחמת השחרור נפצעתי ולאחר שהחלמתי מהפציעה חזרתי להוד השרון לעבוד אצל איש יקר שעזר לי הרבה, שמו משה אוסיאוו, משה היה חקלאי, עבדתי אצלו והוא אימץ אותי כבן ולימד אותי המון. לימים הפכנו שותפים והיה לנו עסק לגידול ירקות. מאז אני חי בהוד השרון כל חיי עבדתי בחקלאות ובין השנים 1993-2003 הייתי חבר מועצת העיר. את אשתי פגשתי בהוד השרון כאשר היא עבדה בבית אריזה וב-1957 התחתנו. יש לנו שלושה בנים ותשעה נכדים.

ראיון: ענבל קראוס

הוד השרון, נובמבר 2013